

Да бъдешъ сынъ на Люкреція Борджія! да казвашъ
„мамо„ на Люкреція Борджія!

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Дженаро, утровени сте; херцогъ-тъ, койго
мысли че сте умрѣли, може да ся върне! Азъ мы-
слихъ само за вашето спасеніе, а вы ми казвате
такыва страшни думы, щото съмь принудена да
стоиѣхъ вкаменена и само да гы слушахъ!

ДЖЕНАРО

Госпоже

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Товарите мя съ клѣвени, тѣчете мя подь пре-
зираніе-то си; нъ утровени сте, пийте това което
ви давамъ!

ДЖЕНАРО

Какъ да вървамъ, госпоже? Херцогъ-тъ е
почтенъ, а азъ избавихъ живогъ-тъ на баща му.
Васъ вы обидихъ, имате да си отмѣстявате.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Да си отмѣстиѣхъ надъ тебе, Дженаро! Быхъ дала
всичкий си животъ за да пригури единъ часъ на
твой-тъ; быхъ проляла всичка-та си кръвь за да не
поронете една сълза; быхъ седнала на въргигеленъ
безчестенъ стълпъ за да седните ви на престолъ;
быхъ платила съ адска мъжа всѣко едно отъ у-
дозолствіята ви и тогьва колко честита быхъ была
мой Дженаро! Знайте че мое-то сърдце е пълно
съ тебе! — Дженаро, време-то прѣминува, утро-
ва-та дѣйствува, въ малко ще іѣ усѣтишь! Еще
малко и тогьва неще да е време вече. Живогъ-тъ
отвара сега двѣ пълны пространства прѣдъ тебе,